

Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2005 r. — Rath przeciwko OHIM**(Sprawa T-326/05)**

(2005/C 281/50)

Język skargi: niemiecki

na które powołano się w sprzeciwie: Wspólnotowy znak towarowy „Vitacor” odnoszący się do towarów i usług z klas 5, 16 i 41 (nr 689 018), wspólnotowy znak towarowy „Vitacor Plus” odnoszący się do towarów z klas 5, 16 i 32 (nr 1 668 565) oraz niemiecki znak towarowy „Vitacor Plus” odnoszący się do towarów z klas 5, 16 i 31 (nr 399 65 690)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94, gdyż w odniesieniu do zgłoszonego znaku towarowego i znaku, na który powołano się w sprzeciwie, istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Strony

Strona skarżąca: Matthias Rath (Kapsztad, RPA) [Przedstawiciele: S. Ziegler, adwokat, C. Kleiner i F. Dehn, adwokaci]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: AstraZeneca AB (Södertälje, Szwecja)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 18 maja 2005 r.,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: AstraZeneca AB

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „VIXACOR” dla towarów z klasy 5 (zgłoszenie nr 1 739 697)

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Skarżący

Znak lub oznaczenie,

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2005 r. — Thierry przeciwko Komisji**(Sprawa T-327/05)**

(2005/C 281/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Michel Thierry (Howald, Luksemburg) [Przedstawiciele: G. Bounéou i F. Frabetti, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie listy urzędników awansowanych za rok 2004 w zakresie, w jakim lista ta nie obejmuje nazwiska skarżącego oraz, pośrednio, aktów przygotowujących tę decyzję;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący podważa decyzję Komisji o nieawansowaniu go na stopień A5 w roku 2004. Podnosi, że nowy system awansowania na podstawie punktów pierwszeństwa przyznawanych urzędnikom, zastosowany przez Komisję w niniejszej sprawie, przykładą zbyt wielką wagę do stażu jako kryterium awansu. Skarżący uważa zatem, iż w jego przypadku nie przystąpiono do porównania zasług z naruszeniem art. 45 regulaminu pracowniczego, ogólnych przepisów wykonawczych do tego artykułu, instrukcji administracyjnej dotyczącego oceny i awansów, jak również zasady niedyskryminacji. Z tego samego powodu podnosi także naruszenie zakazu arbitralnego postępowania, obowiązku uzasadnienia, zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, reguły „patere legem quam ipse fecisti”, jak również nadużycie władzy.